

EL POBLE CATALA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
SANTA AGNA 19. PRAL. TELEFON 4258

ANY XIV :: NUMERO 4354 :: BARCELONA, DIMECRES, 21 DE MARÇ DE 1917 :: UN NUMERO 5 CENTIMS

IMPRENTA I ESTEREOTIPIA
CARRER EST. 18 TELEFON 2298

FABREGAS I RECASENS VALORS :: CUPONS :: BORSA :: CANVI :: GROS 4 - RAMBLA DELS ESTUDIS - 4

Negociem els cupons de les Deutes Interior i Amortitzable 4 per cent, Obligacions del Tresor, Deutes Provincials i Municipals, Obligacions Ferrocarrils Alacant Sèrie A B D i E, Rodó-Reus, Andalusos 4 i mig per cent, Port de Barcelona 4 i mig per cent, Port de Mollia 6 per cent, Companyia Transatlàntica 4 i 5 per cent, Barcelonès d'Electricitat 4 per cent, Sucre 4 per cent, Tabacs Filipins 4 i mig per cent, Construcció Naval 6 per cent, Foment d'Obres i Construccions, 4 i mig 15 per cent, Catalana de Gas i Electricitat i demés de

VENCIMENT I D'ABRIL PROXIM

Ens encarreguem de la renovació de títols de cupons a la Deute Deute Exterior 4 per cent, Uruguay 3 i mig per cent i Rússia 5 per cent.
Admetem ordres de subscripció per als Emprèstits de la Deute Amortitzable 5 per cent i Bonos de la Companyia Auxiliar de Ferrocarrils 6 per cent lliure de comissió.
Direcció telefònica: FABREGA :: Telefons núms. A 2248 i 3453

Teoria del germanisme disfreçat

IV

Si sense moure's d'Anglaterra, que és allí on entrem en la primera secció d'aquesta segona part, passem amb un salt, del terreny de la filosofia o de l'especulació, al de la vida pràctica, ens farem un tip de riure, perquè hi trobarem exactament el mateix, sobre tot estudiant una de les coses més típiques dels anglesos que és la fundació de l'Església anglicana, que demostrara palesament la tesis que tenim sobre la taula, perquè a nosaltres els qui hem llegit l'història, no ens poden enganyar de gran cosa, i anant de dret a la qüestió, parlarem del que va passar en aquell país a principis del segle XVI, en temps d'Enric VIII, que era un de gros, que jugava molt bé al tennis, que molts se pensen que és un joc nou i es tan vell com la mateixa Anglaterra, i, com que suposem que els nostres llegidors ja saben que a principis del segle XVI, que és el segle de la reforma religiosa, els alemanys, presidits per Martí Luter, la van consolidar amb la debilitat de protestants, que tanta ressonància hi va donar el nom de protestants, que després els hi va quedar, diem que els anglesos no solament no van seguir les ensenyances de l'Església luterana o germanista, sinó que no van voler admetre cap novetat teològica ni res que fes olor d'heresia, fins al punt de que va publicar el famós estatut dels sis articles, que és el que la gent d'aquella època, amb rabó que hi sobrava, no donen el fet de les qüestions, que era un bill o decret contra les heretgies, amb la particularitat de que'l que's feia heretge no li valia ni l'abjuració, ja és tot el que's pot dir i els nostres llegidors que no recordin de que les aparicions enganyen i que's pensin que això suposa que els anglesos eren més papistes que'l papa i més catòlics que els castellans, que són els que ho són més del món, sapiguem des d'ara que van errats, perquè si els anglesos en la forma cobrien l'expedient, decretant com decretaven, que'l sol fet d'anomenar-se heretge ja era un crim que no tenia perdó, en el fons això ho feien per constatar que eren catòlics anglesos, és dir que si anaven a missa i a confessar i a començar com els catòlics, en canvi, i això és el més gros, no obeïen al Sant Pare, que és el que feien els germanistes i luterans, amb la sola i única diferència, de que aixís com els luterans s'hi anaven a descaçar i li van dir pels anglesos, que li van dir que no era més que un papa de Roma, com qual-sevol altre bisbe i que no's tenia de ficar allí on no'l demanaven, com per exemple en la qüestió religiosa d'Anglaterra que era una

nació tant catòlica com qualsevol altre nació del món, però que no admittia intrusions de ningú i així veiem que sota la capa de la religió catòlica, l'anglicanisme arribava a les mateixes conclusions pràctiques del luteranisme o protestantisme, que eren les de no obeir a Roma i suprimir les imatges dels altars de les esglésies i més que res els convents i els bens dels freres, que per mitjà del que els anglesos amb el seu llenguatge típic no deien l'augmentació «oficial», van anar a parar a la butxaca dels prínceps i dels capitalistes que's van comprometre a apoiar el moviment, com els bens dels freres alemanys suprimits pel protestantisme, i ja que hem sortit a parlar de coses d'Església, farem constar ben alt, perquè no's prenguin per altres, que malgrat aquesta crítica que hem fet del anglicanisme i del protestantisme, que's ha servit per fer la comparació, nosaltres no som catòlics ni cristians ni res que s'hi assembli, perquè ni creiem ni practicem ni hem fet batallar els pocs fills que hem tingut, i que és una cosa que la fem constar amb totes lletres, perquè l'altra dia ja vam dir, en un altre article, que'l cristianisme era una equivocació tant fonda com el germanisme, que ara combatem en aquests articles, i que tenia d'esser tant combatut pels catalans, com ho pugueren ésser les hipòtesis de la filosofia alemanya, perquè si només combatíem el septentrionalisme, la veritat quedaria coixa, com si només combatíem el cristianisme, perquè de combatre'n una de sola no'n treurem res, com no'n va treure res Balme, que al seu temps va fer tot el que va poder per combatre la filosofia alemanya que és la filosofia del error, amb les seves dues manifestacions anglesa i francesa, i va mirar de privar-li l'entrada, però va cometre l'imprudència d'atacar-la amb els arguments trets de la filosofia de Sant Tomàs i de l'Església catòlica, apostòlica i romana, i va aconseguir que en comptes de fer recular la filosofia que volia combatre, encare li va donar ales i li va acabar d'obrir les portes per ajudar-la a entrar a Catalunya, perquè és el que nosaltres diem sempre i ningú ens ho treu del cap, que amb tradicions i llegendes, no solament no's pot lluitar contra l'error, sinó que tot el que's fassi en aquest sentit és contraproduent i encara serveix per afavorir-lo més i facilitar-li tota mena d'ocasions per ficar-se per tot arreu, que és el que ha passat fins ara a Barcelona, i el que nosaltres desitjariem que s'acabés d'una vegada per sempre.

FRANCESC PUJOLS

Comentari de la guerra

La maniobra de Hindenburg

Els comunicats de l'exèrcit britànic que opera en el front francès—i els nostres comunicats francesos—donen l'impressió, des de fa dies, que ja res no pot resistir a l'empenta dels aliats en el teatre occidental de la guerra. Els exèrcits alemanys o es retiren sens lluitar, o abandonen fortes posicions després d'una resistència més teatral que real. (Val a dir que en aqueixa teatral resistència, els teutons no han deixat d'ésser teutons, i a pretext de que calia no deixar res que l'enemic podés aprofitar, han seguit les viles i ciutats ans de restituir-les.)

Els pobles reconquerits es compten avui per dotzenes, per centenars... El recul dels alemanys ha d'alarinar als propis alemanys, més encara que als aliats... D'ordinari, es merma la importància de l'èxit militar pel nombre d'enemics que han quedat en el camp de batalla, pel de presoners, pel de canons presos... Les accions d'aquests dies en el front occidental no poden pas mesurar-se per aqueix sistema: la efusió de sang ha estat insignificant; ningú ha pres canons... Un dels adversaris no s'ha batut.

L'estat major alemany explica a la seva manera aquesta retirada, justificant-la, naturalment, amb el pla ja de

temps traçat per Hindenburg, el qual per la maniobra d'una reculada havia de tornar dreta i més defensible la línia sinuosa de les trinxeres d'aquell sector. Les trinxeres a perdre o a abandonar eren, en el pla hindenburgià, no més les que estan compreses entre Saillly-Saillly i el bosc de Saint-Pierre-Vaast, i les que hi ha entre Beuvraignes i Lassigny... Però els soldats anglo-francesos han anat més enllà. El pla de Hindenburg haurà de modificar-se. És possible que el general alemany, mesurant bé les forces de que disposa, cregui que podrà tenir-se en millor postura rera la fondalada que formen el Somme i el Canal de Crozat, entre Perona i l'Oise, on podrà utilitzar una línia de defensa que tindrà com a base la selva de Saint-Gobain, a l'altre costat del riu Oise.

«Cert és, diu un diari de Munich, que una tan grossa reducció estratègica del nostre front significaria la pèrdua d'una part del territori que ocupem, però a tot el qui dubti de l'eficàcia d'això sistema se li haurà de recordar que en 1915, el mateix Hindenburg abandonà part de Polònia per a després aniquilar més a les seves amplies línies, en un indret ja escollit per endavant.»

El diari muniquenc no té en compte que ara ja no estem en 1915, sino en 1917; que en 1915, els adversaris d'Alemanya estaven encara mal armats i mal provisionats, i que avui, en fi, les condicions de la lluita són

molt diferents. A Polònia, la maniobra de Hindenburg tingué un èxit brillant...

Si un consell haviem de donar al terrible mariscal li diríem que es guardi bé de voler repetir al front occidental la maniobra, si no per altra cosa, per allò que ens recordava Cervantes, de que enuncia segundas partes fueron buenas...

X.

JOVENTUT NACIONALISTA REPUBLICANA CICLE DE CONFERENCIES - 1917 -

PROGRAMA

MARS

Dia 23.-Don Prudenci Bartrana.
Tema: «De l'amor a Catalunya»
Dia 30.-Don Vicens Soler de Sojo
Lectura de poemes originals.

ABRIL

Dia 6.-Don Francesc Cañadas.
Tema: Ideologies i sentimentalismes internacionals.
Dia 13.-Don Cassimir Giralt.
Tema: «L'interior artístic de la casa barata»
Dia 20.-Don Pere B. Tarragó.
Tema: «La cooperació de crèdit»
Dia 27.-Don Daniel Roig i Pruna
Tema: «Política».

MAI

Dia 6.-Don Enric Vila Marleques.
Tema: «Qüestions municipals».

A les deus de la vetlla

Se convoca a tots els individus del Consell directiu d'aquesta Joventut a la reunió reglamentària que de dit Consell tindrà lloc avui dimecres, a les deu de la vetlla.

P. A. del C. D.
El secretari accidental,
J. Fornaguera

LA POLITICA

AQUESTA crisi ministerial que ara s'està plantejant a França, té ademés d'una transcendència política una altra de psicològica, adbes de caràcter internacional.

En aquesta guerra s'han palesat de molt relleu factors i circumstancies que, altrament, hagueren somiat somoris, servint potser d'elements d'estudi al antropòleg, i de color al literat, sense que com ara passa prenguessin una transcendència que podríem dirne popular.

Aixís, per exemple, nosaltres hem cregut que la darrera crisi política de França pot ésser impulsada insensatament, per aquest gràcil i assolit esperit llatí que s'obstina en posar frevoletats, allà on més escaienta fora una obstinació de persistència de continuïtat...

Però el geni llatí no's demeneix pas mai i la mateixa meravella que mostro en les virtuts, deixa entreveure en els pecats...

Perxò als que som llatins no ens ha sorprès pas gens la gegantina escomesa dels francesos, aquesta tossuda i heròica insistència en servir el territori nacional en foragit arne als usurpadors. I tampoc ens ha sorprès pas gens que mentre els peluts es baten amb invít coratge, els llurs representants parlamentaris es baten esterilitment per a provocar conflictes de xerrameca i promoure crisi que poden ser perturbadores...

Ja el geste d'En Liautey, aquest geste brusc d'impaidesa que tantes voltes ha decorat la tribuna espanyola, ho era de paradoxalment llatí. I després la torrencial imprecadada dels diputats... Ells com Tartari s'entretien en casar gorras al vol mentre els soldats de la República tiren desesperadament contra l'invasor. Ahir Joffre, avui Nivelle, allà al front a l'Arrière, ahir Viviani, avui Briand, demà Ribot...

Tant de bó, la França en surti més forta d'aquesta crisi dervera. Sortosa-

ment serà aixís, per què el seu esperit és immortal i totpoderós, per què els llatins, treuen sempre forces de les mes greus caigudes.

En Liautey, segons les darreres noves serà substituït per En Painlevé, antic ministre d'invençons de guerra, ara que tot just s'havia descobert la unitat d'acció i de front.

Encara que el canvi pogués ésser malestic, la França en sortirà victoriosa de la darrera crisi... Per què diguis com se digui un francès es sempre la França i la França no deixa tampoc mai d'ésser la representació ideal de tota la Humanitat.

El problema emigratori

No és estrany veure gairebé tots els dies, un que altre plany, a propòsit de l'increment que l'emigració pren a Espanya. Ja manies vegades hem ocupat la ploma en descriure diversos aspectes de la qüestió i en censurar certes manifestacions de tendència emigratòria.

Però, les paraules que el comte de Romanones acaba d'estampar en un article aparegut a «El Imparcial» i altres manifestacions que alguns diaris de la cort porten fotos sobre aqueix afer, donant un interès especialíssim a tot lo que sobre el nostre moviment emigratori pugui escriure's, sobre tot si la qüestió és tractada en el seu conjunt i sense cap desparatisme que en determinat sentit o en el contrari tan sovint solen trobar-se en els seus comentaris.

Els temes emigratoris més coneguts, se sintetitzen en aquella frase típica de «Espanya se despuebla y se sangra», i en aquella altra de que per la vida se pot deixar la família, nom a més genuina expressió dels dos patríotes a ultrança, i els dels patriotes indiferents o egoistes.

No obstant, nosaltres creiem que encara el problema de l'emigració està necessitant el seu tractatista, el seu legislador, l'homo de bona voluntat, que s'entregui en cercar solucions a un problema que la misèria constitutiva d'Espanya va fent cada volta més difícilment soluble.

És innegable que d'Espanya la gent emigra perquè en aquest país no s'hi està del tot bé, perquè arreu del món els salaris són més pums, perquè fora d'Espanya el treball és més fàcil i la venda més elevada.

Aquests factors econòmics, renda capital i salari, són talsment decisius en el «statu quo» d'un poble que qualsevol influència en un dels tres, precipita els altres en una estera d'efortia. A Espanya hi ha una desproporció enorme entre aquests elements; i la pertorbació que d'això en pervé ningú pot o ningú sab aturar-la amb l'energia que fóra menester.

La organització rural és tan rudimentària a Espanya que tots els factors que d'ella en depenen se troben escanyolits i gairebé desamparats. I la indústria i l'obrer industrial o manufacturer en surt tant delmat d'aquesta situació econòmica tan desgavellada.

Mai com ara s'havia presentat a Espanya, un moment en que tots els agents polítics i socials d'ordre extern o bé interior confluisen més harmònicament a una reguladora acció de la seva vida econòmica. Aquest neutralisme que tant ens ha enervat podria ésser una puixant palanca propulsora. Però no ha sigut així; els miracles del neutralisme els hem anat trobant en malefics, i després de dos anys i mig de guerra, els espanyols es troben en llur país més malament que abans del gran conflicte babil.

Els governs que no han sapigut per manca de condició o de capacitat aprofitar el meravellós ambient econòmic que la guerra dels altres ens aportava, graciosament, no han sapigut tampoc gens ni mica, aturar benevolentment amb mesures pràctiques i radicalment beneficioses, aquesta allau d'obrers que continuaven a tornar cap a l'altra banda de les fronteres i dels mars d'Espanya.

Mitjants «credulitats» No són del tot balders si més que contra els emigrants van directament contra els criminals fomentadors d'enganyoses emigracions.

Perquè per sobre de tot, i presidint a totes les mesures policíques, aquí no'n coneixem pas d'altra, s'ha de tenir sempre en compte que com la realitat i la rad aconecollon d'acord amb unes paraules substancials d'En Romanones, l'espanyol que's troba malament a casa seva, té un dret indiscutible anar-se'n.

Però es que encara les mesures policíques són insuficients i sovint pernicioses perquè la policia no s'inspira d'ordinari en un sentit estricte i aïnat de l'alta missió que li està confiada.

Perxò fora molt millor complementar aquestes disposicions governatives per altres de caràcter internacional i consular o diplomàtic. Mes que «razzia» contra emigrants fora fecund una mica d'amor dels consuls a la seva professió. Més que genitars són tutors lo que calen als obrers.

Modifiquem el nostre caduc règim consular. Posem-hi una mica de bona fe, de cordialitat en les funcions delegades o representatives de l'Estat. Cada consolat podria exercir funcions d'altra transcendència social com la de borsa de treball, segur obrer, etcètera. Potser aquest últim aspecte que aparentment no sigui enterament viable, per l'entinxat tradicional de les lleis internacionals d'Espanya. Però les lleis són fotes per a que

vagi evolucionant amb bâtec de les imperioes i fatals realitats.

Perquè creiem que el govern té poderosos mitjans de sana i substantiva restricció, es per lo que en aquest afer emigratori havem escrit les ratlles precedents allunyant-los per igual dels dos tópics punts de vista en que de costum se col·loquen els representants de la opinió.

«Archivo de la cortesia»

Tenim a Barcelona al senyor Villanueva, president del Congrés. No sabem fixament què hi haurà vingut a fer aquí, l'esmentat senyor; però, si hem d'ésser francs, no creiem que'l seu viatge obeixi a cap fi d'ordre polític.

El senyor Villanueva lo mateix ha alternat amb els liberals que amb els regionalistes. I tant uns com els altres l'han obsequiat i distingit. Els banquets i els lunches han anat a dojo. De tal manera, que si es tractés d'una persona d'inferior categoria al senyor Villanueva arribaríem a suposar que allò de «archivo de la cortesia» vol dir treure el ventre de penes.

De França a Rússia

Ara que ja són més clares i esplicites les noves que's atribuen de Rússia respecte a la revolució, anem veient qu'en substancia aquest trasbals ha sigut motivat pel malestar econòmic i polític del país i que sols a l'organització i a la política interior de l'imperi, es dirigeix l'activitat i l'objectiu dels revolucionaris.

S'han esvair les primeres impressions que feien creure en maquiavelismes germanòfils o en un cansani i una protesta del poble rus davant dels sacrificis i les penalitats de la guerra, i s'ha vist ben clarament que hem retornat, amb una plasmació popular magnífica, als temps de Pere el Gran i de Caterina, en els que la cultura i l'esperit liberal i progressiu de França arribava a la Cort de Rússia passant per sobre de Germania.

La Revolució de Rússia ha tingut aspectes i caràcters d'una sorprenent semblança amb la Revolució Francesa. «L'Humanitat» en el seu comentari sobre aquest aconeciment ho rememora amb notable fruïció. És que la part exterior d'aquesta protesta popular, guarda fidel relació amb el seu sentit, i evidència, per tant, una positiva incorporació de Rússia als ideals de l'Europa llatina?

Siguem prudents i pensem en les profundes dificultats que sempre s'han d'oposar a que floreixin amb ufana uns ideals allí a on no hi pot haver encara la col·laboració adequada de una tradició, d'una psicologia de raça, ni el sediment prou extens d'una cultura. Tinguem en compte aquestes circumstancies per a no fer-nos il·lusions amb massa facilitat. Però pensem també lo que és i representa el fet de que's homes que han acceptat la greu responsabilitat del govern s'hagin disposat amb tanta rapidesa i amb tal decisió a concedir al poble rus tots els drets democràtics de que disfruten els pobles de l'Europa occidental.

Bé podrà ésser que'n les intrínseques condicions del poble rus hi haguessin més aptituds i qualitats per aquest règim polític de llibertat del que's havien figurat a través d'informacions de literatura o jutjant no més per la representació oficial i legal del país.

I veus-aquí que si això fos veritat, ens trobaríem davant d'un problema inter-santisme que podria cridar igual l'atenció de tots els països, ja que's referiria a una qüestió de psicologia col·lectiva estretament lligada amb l'avenir de la civilització. És tal la potencialitat dels ideals representats per la França, que arriba a imposar-se a un poble sense condicions d'aptitud per als mateixos? O bé, engendra aquesta guerra un tant profund esperit de cordialitat entre'ls combatents d'una mateixa banda, que arriben a sentir d'igual manera sobre la norma i la finalitat de la vida social i política del país respectivament?

Dos mitings

El Bloc Republicà Autonomista ha celebrat dos anunciats mitings de propaganda en Mora d'Ebro i Mora la Nova.

En aquests actes foren us de la paraula els senyors Riós, Serrano, Nogué, Isern, Layret i Domingo (don Marcelino).

Reformes colonials

Aquestes reformes, com que han tingut lloc a Espanya, no afecten per res a la substancia del règim colonialista, ni tenen tampoc que veure amb un nou i intens aprofitament de la riquesa de les colònies hispàniques.

Si n'han mogut de renou polític les nostres possessions ultramarines? El Marroc tot sol ens ha donat més feina que a l'Anglaterra tota la seva immensa propietat colonial! Ara mateix no fa pas gaires dies, que'n varen anunciar tot un canvi d'organització de l'exèrcit; classes i soldats eren mogudes i remogudes, segons es diu amb l'objecte de fer reduccions de personal i de despeses. Camps d'aviació on ningú s'hi enjega si fa una mica de vent, residents, comandants de plaça, corredors d'amistat hispano-mora, i altres càrrecs tant pitorescos com improductius, i que no priven que al Marroc hi hagi soldats que morin estúpida i obres en vaga i amb gana.

Mos de cop i volta un ministre s'adona de que Espanya és una nació més colonitzadora del que sembla, que en aquest terreny no tot s'acaba al Marroc, i que tenim, encara que tampoc ho sembli, unes quantes banderes enarborades al cap d'amunt d'unes quantes barraques i d'un presiri, allà a Fernando Pó; i està clar que tot això necessita ésser conreat, estudiat, totes les riqueses han de tenir eixida a la claror, i tots els habitants han d'estructurar-se i han de viure dignament... Tot això que

diem darrerament no és del cert que ho hegi pensat cap ministre. Però alguna cosa haurà pensat, quan acaba de pendre la següent dret, posició que ens arriba per telegrama: «Tant aviat com el rei retorni, signarà el decret creant en el ministeri d'Estat una nova direcció encarregada dels afers del Marroc i de Fernando Pó. El nou director estarà assessorat per un Concili, del que'n formaran part persones de reconeguda competència en qüestions colonials».

Quin rebombori per dues insignificants notícies! Si no fos perquè'l despatx telegràfic ens parla d'un nou càrrec retribuït, era cosa de creure que's tractava d'un xisto. Menys mal encara que Deu no'ns ha deparat més colònies, que si la Providència política arriba a ésser més prodiga amb nosaltres, tots els espanyols que no ho necessiten ja estarien ocupats a horas d'ara en assumptes colonials.

Pensar que després de la revolució de juliol el problema marroquí s'arranjà així senzillament, creant un nou càrrec!

Homenatge a Rússia

Per a acordar un homenatge a Rússia pel triomf de la revolució, els radicals es proposen realitzar un acte de simpatia a aquella nació.

A tal efecte es reunirà la Junta municipal del partit, seguint indicacions del senyor Lerroux.

Ademés el dijous es celebrarà a la Casa del Poble un miting com homenatge al poble rus, organitzat pels Joves Bábres i la Joventut Radical de la Casa del Poble.

Parlaran els senyors Marco, Morales, Velez, Miracle, Pi, Casanovas, Mojol i Puig d'Asper, que presidirà.

Comedies integristes

No's creguin pas els nostres llegidors que la mitja dotzena d'integristes existent a Barcelona per a «perpetuar la especie es dedicada a les farces polítiques per a les quals sent tanta inclinació, en general, la gent de drota. No, res d'això! Els integristes van sempre amb el cor a la mà. Són de pasta d'agnus».

Nosaltres ens volem referir a l'anell de que els elements qui pensen a tota hora en don Ramon Nocedal, no treient-se'l mai de la boca—don Ramon per aquí, don Ramon per allà—, es proposen donar a conèixer les produccions teatrals d'aquest. Pobre Nocedal Tan integrista i que ara s'estimen son bon record de polemista per a enlairar-lo a la categoria d'autor teatral catòlic! I, heu-aquí un dubte: són, aquestes obres, del gènere dels «Pastors» i «Victima de la masoneria» o bé són tallades baix el patró de que's serveix En Muñoz Seca? Si el fervor religiós de don Ramon fa creure lo primer, el seu caràcter trempat i xistós donen dret a suposar lo segon.

En fi, que vinguin aviat aquests drames o comedies. La qüestió és riure i passar el rato, que deia aquell.

Círcol disolt

El Círcol Liberal autonomista del districte segon, ha acordat la dissolució del mateix en vista de la desorganització de la política liberal en aquell districte.

S'acordà així mateix, atenció a l'invitació de la comissió organitzadora del «Comité de acció liberal», ingressar els reunits en dita entitat.

Pròximament es reunirà l'expressat Comité a l'objecte de donar entrada en la comissió organitzadora, a representació d'aquests elements.

Anants i vinents

Ha retornat de Madrid l'ex-tinent d'alcalde don Joan Pic.

Es troba a Barcelona don Honorí Maura i Gamazo, fill de l'ex-president del Concili del mateix cognom.

Ha marxat cap a Logroño l'ex-diputat a Cortes don Emilià Iglesias.

ÈCOS

UNA anèdota històrica, una petita història, a propòsit de la dona francesa. Lo protagonista no es un ésser imaginari. Les revistes han publicat el seu retrat: és una dona gracios i gentil, d'un cabell tallat, i mig-riu infantinament, un xic picarescament en els retrats. És un tipus perfecte de dona parisina. I aquesta dona, aparentment frívola i banal ve d'acomplir proeses legendaries.

Enamorada, afofament enamorada del seu marit, que era al front complint amb el seu deure sagrat de patriota. Simone A. Puget trobava insuportable la forosa separació. Esperit emprendre i aventurer no's resignà a desorçar l'acollament el seu dolor. Se vestí de soldat i a peu, dormint on podia, marxà a la línia de foc on se trobava el seu marit. No cal contra lo dolor i lo pitorre d'aquesta cal perlongació vers l'esposa amat. Aconsegui veure'l i parlar-li, i retornà a París la petita parisina, heroïna d'amor. Una hora després de la seva partida de la trinxera el seu espòs queia mort en un atac. Un dolorós presentiment havia ompesa a la seva esposa a aquella ardua aventura. El caporal Puget trobà la mort dolça car la seva ànima era en aquells moments desbordants de felicitat.

Nosaltres ens complaurem en citar aquesta història, per als burgesos i germanòfils que tenen una idea de França, o anèdota de dos les butaques del cabari que d'amagat, troquen...

Informació Telegràfica i Telefònica

Servei especial d'EL POBLE CATALA

ESPANYA

(De 9 matí a 12 nit)

La Presidència

Madrid, 20.—El cap del Govern ha estat al Palau, complimentant la Reina Cristina. Com no tenia res que comunicar als periodistes, ha deixat encarregar al subsecretari que així els ho manifestés.

Una nombrosa comissió d'obres després de les obres de canalització del Manzanares ha estat a la Presidència per veure al president, per a demanar-li treball.

Com no ho han conseguit, però no trobar-se aquí en son despatx, la comissió els ha deixat, encarregant-los que una comissió més reduïda tornés aquesta tarda.

De Instrucció Pública

Madrid, 20.—El director de primera ensenyança ha manifestat que s'havien aprovat els expedients de les oposicions a caps de seccions administratives de primera ensenyança, donant la petició de diversos opositors a la ampliació de places.

El senyor Royo Villanova ha manifestat que ja havien quedat aprovats més de 20 expedients de creació de noves escoles; i que aquest treball continuaria quan s'aprovisi la corresponent adaptació de cèrbit.

Al final es tenen en compte les ofertes de subvencions per part d'alguns ajuntaments, molt específicament d'aquells que s'obliguen a son sosteniment, als quals es donarà el caràcter de preferència.

D'Estat

Madrid, 20.—Al ministeri d'Estat s'ha celebrat avui l'acostumada recepció diplomàtica.

El representant de Rússia no ha donat al ministre cap nou informe sobre la revolució.

Tampoc avui s'ha facilitat a la premsa la nota explicativa de les gestions realitzades per a defensar nostra exportació, però no haver-se rebut el telegrama que s'espera de Berlín.

Parla el ministre de la Governació

Madrid, 21.—El ministre de la Governació ha comunicat més amplis impressions als periodistes de son viatge a Sevilla.

Ha dit que a l'arribada a aquella capital, l'efecte que li va produir el desbordament era com si la mar hagués invadit la població.

El desajuste ha d'esser obra del temps i sols podrà aconseguir-se per evaporització.

Això ocasionarà grans perills per a l'higiene pux dels terrenys han quedat convertits amb veritables estanyes.

Demà mateix marxarà a la dita capital el inspector general de Sanitat, senyor Salazar, amb l'objecte d'adoptar mides profilàctiques.

El dijous marxarà a Sevilla el senyor Gasset el qual visitarà tota la zona inundada i el sobre el terreny dictarà les disposicions que procedeixen.

Després de la catàstrofe hi ha que evitar que aquesta adquireixi majors proporcions, ordenant-se moltes obres que amenacen caure.

Després el ministre de la Governació ha parlat extensament del conflicte plantejat a Madrid per l'antagonisme dels abastadors i carnicers.

Ans que tot, el Govern no pot consentir ni un moment de prosperar les anàrquies dels carnicers que parlen de que impediran que surtin els carros per al repartiment de carns.

Apart d'altres mides i sancions que naturalment han de ser aplicades, a les dagues de la tarda es trobaran a l'escorxador 50 guardes de seguretat de cavall i una companyia d'infanteria del mateix orde.

Les vehicles aniran degudament custodiats, i si, contra el que és de creure, s'arribés a atacar els carros, s'aplicarien mides de rigor.

El veïnat de Madrid no pot ni donar suport les conseqüències d'un plebiscit que ara aprofa la Societat de carnicers per a conseguir que s'hi faciliti la car a menor preu.

Segons el que ha dit el ministre de la Governació, els proveïdors de carns venen als carnicers a un preu inferior al que ells paguen als remadors, si és que el guany està en aprofitar els menudells, amb els quals s'han fet fins a Madrid, en pocs anys, trenta i tants proveïdors.

Ara els carnicers pretenen aprofitar-se de les circumstàncies però el governador afirma que Madrid no es quedarà demà sense carns.

Al ministeri de la Governació s'ha rebut un telegrama del governador de Cadix donant compte del programa que ha realitzat aquest matí el rei.

Ha visitat els atellers de la Companyia Transatlàntica; després ha recorregut les dependències de la Diputació Provincial, ha visitat tota la Carraca i després ha marxat a visitar l'ajuntament de San Fernando, des d'on marxarà en tren especial a Sevilla.

Parla el ministre de Foment

Madrid, 20.—El senyor Gasset ha rebut avui els periodistes, i els ha manifestat:

Aquesta tarda, en el rapid de les 430, surto cap a Sevilla, perquè és desig del rei que donant el terreny perjudicat pels últims temporals es prenguin les mides necessàries per a la seva reparació.

Ha acompanyat el director d'Agricultura, el enginyer cap dels serveis hidràulics d'aquest ministeri, senyor Borbolla i el meu secretari particular.

Aquest viatge serà molt ràpid, perquè les atencions del ministeri reclamen constantment la meua presència.

Allí celebrarem algunes reunions amb els enginyers encarregats de fer els informes sobre els danys ocasionats i sobre els projectes de reconstrucció.

He rebut la visita de comissionats de Málaga, entre els quals hi ha el senyor Bergamín i tots els representants a Cortes per aquella regió.

M'han exposat una sèrie de pretensions que, naturalment, considero justes; totes van encaminades a millorar l'importància, necessària a aquella capital i regió.

Des del primer moment he accedit a algunes d'elles.

Les altres, que requereixen el concurs de altres departaments i algunes estudis especials, seran examinades quan torni.

Els últims telegrams que m'envia el senyor Zorita, que donen compte de sa visita al port de València, m'indiquen que la situació és veritablement alarmant.

Les dades que m'envia me produïen veritable preocupació.

Seguïen rebent-se multitud de telegrams demanant que es mobilitzen els nostres vaixells. Repetixo que des de la nota dels Imperis Centrals el Govern no ha parat un instant en se gestions diplomàtiques encaminades a tal fi, i aviat, com ja he dit, es veurà els resultats.

Ha arribat el navilier senyor Domínguez, amb el qual he conferenciat extensament sobre la qüestió indicada.

Aquest senyor m'ha manifestat que, un cop publicat el Decret del Segur marítim, que s'ha aplegat mateixa setmana, els vaixells de nostra flota començaran de navegar.

He rebut la visita d'una comissió de contractistes de pedreros de Madrid sollicitant vagos per al transport de la pedra de Monovar.

A les cinc de la tarda es reunirà la Junta de Transport Marítim, i despatxarà els següents assumptes:

Informes de la sub-comissió.

Distribució de blatemoro-importat cap a Astúries.

Continuació de l'estudi de la ponència sobre els navilers morosos.

Algunes peticions de carbó.

Continuarà la discussió sobre la importació de 50.000 toneladas de blat de l'Argentina.

S'ha rebut el Consell superior de Foment estudiant diferents assumptes de tràmit.

També s'ha reunit el Comitè de transports terrestres al despatx del director d'Obres públiques, estudiant algunes peticions de vagons de transport.

Discurs del rei

Cádiz, 19.—Entregats els reials despatxos als alferres de fragata, els dirigí el rei la paraula, dient:

—L'acte d'avui és memorable per a vosaltres, que arribau a l'Armada quan més gros és el sacrifici de la Marina per al compliment del deure.

La Marina espanyola, ara florent, ha passat, com la patria, grans adversitats i tristesses, però és la seguretat d'un porvenir gran per a Espanya prepar el vostre esperit i tremp-lo per a les hores de la pau, on no vos faltaran moments per a demostrar que sabeu cumplir amb el vostre deure, com en la guerra, repetint la història en la qual provau l'Armada espanyola sots grans heroïsmes.

Parla després de les grans ensenyances modernes, aturant-se principalment en la qüestió dels submarins del que's diu seran base de la defensa de totes les nostres costes.

Aquesta generació—acaba dient—en sortirà les futures tripulacions per aquestes naus, viles modernes en els quals tindreu l'afinament de servir a la patria, com així ho espera el vostre rei.

Les frases del monarca foren acollides amb visques.

Obsequiat el rei amb un xampany va assenyalar amb els nous oficials i els invità a que l'acompanyessin.

Acabat l'acte marxà a casa del duc de Santomano per a canviar de trajo. Al mateix temps parlà per telèfon amb les reines Victoria i Cristina.

A Burriana—El senyor Zorita—Discursos—Satisfacció general

València, 20.—El director general d'Obres públiques, senyor Zorita, es despatx de les autoritats aquest matí, marxant a Burriana en tren de les onze.

Allí fou rebut pel governador civil de la província don Teodor Llorente, l'ajuntament en ple presidit per son alcalde i el poble en massa.

Immediatament es traslladà a la playa Major de la població, on es va celebrar una asamblea.

Parla el governador; al qual presentà el director general d'Obres públiques, que fou aplaudit pel veïnat.

El senyor Zorita expressà son sentiment per veure tant gran quantitat de trono i de magatzems sense pòquer-se-li donar sortida.

Afirmà que confiava en una prompta solució del problema.

Demanat al Govern—va dir—que emplei quants medis siguin precisos per a resoldre d'una manera radical la crisi que tant vos perjudica.

Creu que si és així, però el desajustament no corregeix així, prometo que donaré per acabada la meua carrera política.

Fou ovacionat i vitoriat amb gran entusiasme.

Després visità el senyor Zorita varis magatzems, dirigint-se després a l'ajuntament, on se li serví un té.

Segons el que marxà al poble de Almoroz per a continuar sa visita.

El veïnat de Burriana li tributà una despedida carinyosa.

Les promeses del senyor Zorita han deixat grata impressió a Burriana.

Altra vaga

València, 20.—Shan declarar en vaga els obradors detallistes.

Sense solució

València, 20.—Seguïen sense entrar al treball els obrers fundidors.

Navegant en conserva

San Sebastián, 20.—Així passà un convoi de vaixells mercants procedents de França. El compoent tres vaixells anglesos i cinc de noruecs.

Els anglesos anaven fortament armats.

Junta de transport

Madrid, 20.—Es reün la Junta de Transport per a estudiar la ponència relativa a la distribució del blat de moro importat a Astúries amb flet reduït.

Estudià també la Junta altre ponència referent als navilers morosos i altre sobre importació de 50.000 toneladas de blat de la República Argentina.

Per últim, s'ocupà també la Junta de varis peticions de carbó.

S'acordà que en la sessió que s'celebrarà el divendres es determinin les cones entre que s'ha de distribuir carbó, a quin efecte s'organitzaran trens ràpids per a que puguin portar el combustible d'Astúries a diferents llocs de la península.

Liutes aeries

Coltano, 20.—El dia d'ahir fou particularment favorable a les empreses aeries italianes.

Un aeroplà austríac fou tirat a terra en un combat arrib prop de Sant Canpiano (Monfalcone).

El pilot i l'observador han sigut fets presoners.

Forem caure altre avió enemic en les línies enemigues a l'Est de Vortolba, a la regió de Gorizia.

Malgrat el fort vent, un dirigible italià llençà en la passada nit una tonela de potents explosius sobre l'estació de Calliano entre Trónto i Rovereto, un dels centres d'avituallament més importants dels austríacs al Trentino.

Per últim, una incursió d'hidroavions austríacs sobre la laguna de Grado, que sols produí lleugers desperfectes, s'ha contestat immediatament, enviant nostres hidroplans sobre el camp d'aviació de Trieste, que fou bombardejat des de petita alçada, per sorpresa.

Opinió alemanya

Lí, 20.—Segons la "Taegliche Rundschau", el professor Dietrich, que's creu que no n'hi ha de les opinions pangermanistes, fou en una conferència donada a l'Unió Alemana dels mercats de l'Est, les següents declaracions amb respecte als aconteixements a Rússia.

«Una qüestió important és saber qual serà l'efecte de la revolució russa sobre la guerra.»

«Si les notícies son exactes, Alemanya no pot esperar grans ventajades de la revolució. Aquesta revolució marca un augment de vigor en el sentiment nacional de Rússia. Una revolució que té un caràcter nacional, es sempre fort a l'exterior.»

«Per lo tant el perill del costat de Rússia, es exterior i extremadament gran per a Alemanya.»

Acords del Govern rus

Londres, 20.—El Govern provisional rus declarà que la fidelitat a la causa dels aliats seguirà tan ferm com fins ara i repetí sa intenció de continuar amb les gestions següents:

1.—Oposar-se a l'amenaça de la guerra submarina.

2.—Inmediata construcció de 60 destructors en els atellers nord-americans.

3.—Suspensió de la llei de vuit hores i pagament de la meitat de les hores suplementàries en pedidos navals.

4.—Les tripulacions que ara son un total de 60.600 seran elevades a 80.000 homes.

Comunicats oficials

DE FRANÇA I BELGICA

Comunicat francès de les tres de la tarda

«De l'Avre a l'Aisne, poc canvi durant la nit. Els nostres elements avançats han progressat lleugerament, mantenint el contacte amb l'enemic. L'avenc demés difícil a causa de la destrucció de totes les vies de comunicació i del mal temps.»

A la Champagne, la lluita d'artilleria senyalava un canvi en la parat aquesta nit. Cap acció d'infanteria.

A la vora esquerra del Mos, els alemanys han llençat algunes vagades nous atacs contra les nostres posicions entre el bosc d'Avocourt i la cota 304.

L'enemic ha estat rebutjat cada cop pels nostres focs i ha sofert pèrdues serioses sense obtenir cap resultat.

A l'Aisne, topades de patrulles al bosc de Cersapach. Hem fet alguns presoners.

Nit tranquil·la en el restant del front.

Aviació.—Un dels avions senyalat com destruït el 17 de Març fou abatut per l'ajutant Douchy. Es el quint aeroplà abatut per aquest pilot.

Així varen caure dos avions alemanys a les nostres línies, en combats aers, l'un a la regió de Noyon i l'altre cap a Guisard.

Un aparell alemany, ametrallat per un dels nostres pilots, el 16 de Març, fou trobat aïllat per les nostres tropes prop de Noyon.

Està igualment confirmat que el dia 16 els nostres canons especials varen fer caure un avió alemany a la regió de Manheulle.

Comunicat oficial de les onze de la nit

Paris, 20.—Des del Somme a l'Aisne, les tropes franceses continuen progressant i ocupant totalment la zona reconquistada.

Al nord del Somme, la cavalleria francesa avançà fins els voltats de Noup, set kilòmetres de Sant Quintin, i persegüí a les patrulles de cavalleria alemanya.

Al Noroest de Chauny la infanteria francesa ocupà Torgnier i passà el canal de Sant Quintin.

Durant aquesta persecució de varis dies, els francesos sols han sofert lleugeres pèrdues en tot el front.

Per tota la nit se veuen senyals de destrucció sistemàtica efectuada pels alemanys sense cap èxit.

Aquesta tarda els aviadors francesos començaren que les històriques ruïnes de Concy han sigut destruïdes per medi d'explosius.

A l'Avre, els alemanys s'emportaren 50 noies de 15 a 25 anys d'edat.

En el restant del front hi hagué relativa calma.

D'ITALIA

Coltano, 20.—El comunicat oficial italià diu així:

«L'augment d'activitat d'artilleria a la llarg de tot el front, particularment al nord del vall Comonica, en la zona del Passbio, en la planura del Aciago, en el sector de Tolmino.»

Se senyalen violents topaments entre desfilaments de reconeixement en les pendents de Dossocassino.

Al sud de la depressió de l'Oppio una de les nostres patrulles han ocupat un puest avançat de l'enemic, apoderant-se de municions i de material.

L'activitat aèria ha donat lloc a nombrosos combats essent derribats varis aparells enemis.

D'ANGLATERRA

Londres, 20.—Entre Arras i Soissons els alemanys continuen refrant-se.

Un dels 40 pobles s'apoderaren els anglesos el dia 10, conquistant una extensió de terreny d'una profunditat de 2 a 3 milles.

L'avenc francès al noroest de la línia Roye-Moyon envers Sant Quintin, continúa amb satisfacció.

Mentres que'l nostre comunicat d'ahir anuncià la conquesta de Guisard i un xipit avenc envers Ham i al llarg del ferrocarril Nele-Ham, el rebut aquest matí anuncia la presa de Chauny i Ham i un avenc de més de 16 milles.

El mal temps i la destrucció de tots els mitjans de comunicació és causa de nostra disminució en l'avenc.

Als fronts anglo-francesos, els alemanys destrueixen tot lo que deixen en la seva retirada.

Chingariot, Millyukof i França

Lí, 20.—Entre els parlamentaris russos que vingueren en la primavera de 1916 a París i Londres, figuraven alguns dels que's del moviment que acaba de transformar a Rússia.

De retorn de la delegació parlamentària a França, Chingariot feu en maig de 1916 son informe en la Duma.

Aquesta exposició testimonià l'acollida entusiasta que havia sigut feta als delegats russos en tots els països que visitaren.

Després de referir llargament l'estorj industrial de França i d'Anglaterra, Chingariot dedicà sentides frases a la glorificació de l'exèrcit francès. Tot lo que vegé en el front i darrera d'ell li inspirà un inquebrantable confiança en el poder militar de França.

Quan Chingariot hagué acabat sa relació el president de la Duma Rodzianko, proposà a Cambra una moció expressant en nom del poble sencer rus els sentiments de profunda gratitud que feu veure en ell la entusiasta acollida dels països aliats a la delegació dels parlamentaris russos.

Aquesta proposició fou acceptada i votada per unanimitat la moció de Rodzianko.

Bapame destruit pels alemanys

Lí, 20.—Els alemanys, abans de retirar-se del Bapame, no s'han contentat amb assegurar el destruint-ho tot; han incendiat també el encantador edifici municipal construït en 1910, del qual solament queda la façana i està encara ardent interior.

Un altre edifici que havia en el representant a l'antic president del Consell, senyor Valdeoussac, també ha estat destruït, restant la amba veïnes i exposant-la en el baloi.

En bon moment i nòdris aplaudiments. La segona i tercera part, amb a càrrec per complet de l'eminent concertista de guitarra En Emili Pujol, el qual fou les delícies de la concurrència per cert nombrosa i escollida, interpretant notablement composicions dels nostres senyors l'Arcega, Mozart, Malats, Albeniz, etc.

Fou el senyor Pujol fortament ovacionat vengent-se obligat a reprisar algunes composicions.

En el Teatre Europeu, entre altres bons artistes hom aplaudí amb gust a la encantadora i notable ballarina «La Cantàbrica» que és de lo millor que se'n presenta i la «Troupe Wormoff» acrobates sens igual de treball estupendo i perfecte, i al «dueto Atara i Roman».

Ha sigut nomenada la reina, presidenta de la Junta local de senyors de la Gran Reia donya, Maria Amalia de Bofarull i de Franch, esposa de l'Ilustre advocat i secretari del Ajuntament En Nicasi Sánchez de Boda i Borrís.

En l'elegant Teatre Cirol Clavé des de unes setmanes hi actua amb èxit, creient una important companyia de sàrquela i opereta que dirigix amb el millor dels acorts el celebrat mestre En Ramón Ferrás.

Totes les obres ens les presenta amb la major propietat lo que val elogis sincers a l'empresa.

De la tasca dels artistes, podem dir que són mercedos de totes felicitacions, les hermoses artistes «Les Amari i Joana Cabrera» i En Bauguells, En Navarro, En Muriel i En Bofill. En l'obra que ha tingut més complot triomf la companyia ha sigut en «El Asombro de Damasco».

El mestre Ferrás, sempre insuperable; l'orquestra nodridíssima, procura complir—Corresponsal.

NOTICIES

AJUNTAMENT

El senyor alcalde va esmorçar ahir amb el President del Congrés dels Diputats senyor Villanueva, en una finca que posseeix a Caldetes l'aristòcrata senyor Aiguavives.

El dia 20 del pròxim mes d'abril a les onze del matí es celebrerà en la Tinentia d'Alcaldia del poble de la subasta a la llum dels preus de venda vacants existents en el mercat del Clot, amb subjecció al plec de condicions que's troba de manifest en la Direcció de l'Indicent Cent d'Abastos.

En l'ajuntament s'ha rebut una instancia de les Comissions d'Artistes i admiradors de l'exquisida pintora Pepita Tardor constitutts en aquesta ciutat per a honrar sa memoria, demanant sigui designat un dels parterres dels jardins del Park a fi de que en ells pugui emplaçar-si el monument que deu erigir-se a tal malhaurada artista.

La Comissió d'Autòmobilis ha acordat la adquisició de rejets per als treballs que executen les brigades de dita zona, i la de catifes de fusta per reemplazar els arbres del carrer de Munatani i Diputació.

Així mateix acordà destinar 1.600 pessetes per a l'arregle dels jardins de la zona d'Autòmobilis.

La Companyia d'Autòmobilis de Sant Just d'Esvern: Esplugues-Barcelona ha sollicitat de l'ajuntament la concessió d'una parada a la Plaça de l'Universitat per a un omnibus rumbómbil amb recorregut d'aquesta capital a Montserrat, Colònia Puig i Vivercava.

La Comissió d'Hisenda ha acordat proposar a l'ajuntament que sigui aprovat el padró per al pagament de l'arbitri sobre gossos corresponent a l'any actual i que s'anuncia al públic l'aprobació de dit padró i sa exposició en l'Administració de l

Diversions públiques

Teatres

GRAN TEATRE DEL LICEU

En l'Administració queda obert l'abonament a la propera temporada de primavera.

TEATRE CATALÀ ROMEO

RICARD PUGA.—Avui, a dos quarts de deu, DE PESCA I EL AMOR TARDIÓ.

TEATRE TIVOLI

Avui, dimecres, vermouh popular a les 5, entrada 30 cèntims. Primer, «El duo de la africana». Segon, «La isla de los placeres». Nit, a un quart de 10: benefici del tenor Josep G. Romero. Primer, «El angel calido». Segon, «La generala». Tercer, cançons per el beneficiat. Quart, «Sant Jordi mata l'eranya». Entrada, 60 cèntims.

TEATRE DE NOVETATS

Companyia dramàtica dirigida per l'eminent ENRIQ BORRAS

JAUME BORRAS

Avui, dimecres, nit, a dos quarts de 10, el drama en 3 actes: «En Angel Guimerà».

JESÚS QUE TORNA

i el sainet en un acte d'En Santiago Rusiñol, «A CA L'ANTICUARI».

Demà, dijous, a dos quarts de cinc, nit a dos quarts de deu, reaparició del eminent En i Borras amb el drama «Jesús que torna» i «A ca l'anticuari».

«Jesús que torna», a tarda, a preu econòmic, debut de Mercè Nicolau amb el drama «Mar a Rosa», descomponyat per Jaume Borras i el quadre en 1 acte de Na Carme Karr, «Els idols».—Tots els dies: JESUS QUE TORNA.

TEATRE DE NOVETATS

Companyia dramàtica
MARGARIDA XIRGU
Debut, 7 d'abril, 1917

GRAN TEATRE ESPANYOL

Avui, nit, a dos quarts de 10, EL SILENCI i l'èxit del vodevill en 3 actes. LA GALLINA BOJA.—Demà, tarda, TRES PER UNA DONA, a preus populars. Nit, LA GALLINA BOJA.—Es despatxa a comptaduria.

TEATRE APOL

Avui, dimecres, a dos quarts de 10, El famós drama en 3 actes, LOS DOS SARGENTOS FRANCÉSIS i el nou drama en 4 actes, LA MUJER DETECTIVE

Demà, dijous, funció dedicada a la memoria d'En Joaquim Dicenta, «Maria Teresa» i «Juan José».—Dissabte, estrena del drama passional, «El secreto de una madre».

TEATRE COMIC

Companyia FRANCESCO MORANO

Avui, dimecres, a dos quarts de 10: primer, «La buena crianza». Segon, estrena en aquest teatre, «En el teléfono» (3 actes). Tercer, estrena en aquest teatre, «En el camino» (1 acte).

Demà, dijous, tarda, «El director general». Nit, «El negocio esnegocio».

Teatre Poliorama

Companyia LARRA-LOPEZ ALONSO

Avui, dimecres, tarda i nit, colorats funcions, present-hi part la dançatriu LA GOYA.

CONDIA i la eminent tonadillera LA GOYA.

Gran Casino del Parc de Barcelona

Elegant Café Restaurant. Cuberts a 5 pessetes i servei a la gran carta.—Totes les nits: SORRE DANÇANT i amens VETLLADES.

Concerts

Palau de la Música Catalana

Demà, dijous, al vespre.

PRIMER FESTIVAL GARCIA-ROBLES

Direcció: Mire. ANTONI RIBERA.—Solistes vocals.—ORFEO GRACIENC.—Solistes instrumentals.—Orquesta.—Gran: orgues.—Audició del poema líric.

GARRAF

Protagonista l'eminent baríton I. NAVARRO.—Localitat: magatzem de música, «Unio Musical Espanyola», 1 i 3, Portal de l'Angel.

Music-Halls

Eden Concert

Assalt 12. Telèfon 3330

—Preparat: En FRANCESC BUXO—

Musichall de grans debuts de les millors artistes.—Tots els dies grans èxits de la divette espanyola

Josusilla UNAMUNO

FOLIES BERGERE

Telèfon, 3.929. Mu sic-Hall Parisien. Extraordinari programa de varietés, compost per 60 artistes. Èxit sorollos del

QUARTET LARROSA

Reis de la festa de la jota. Concert. Aperitíf a les set. A prés minuit souper tango.

NOVELTY

Gran Musichall prop del teatre Còmic. Tots els dies, varietés. Concert per 35 hermosos artistes i

DIVERTIDES SARGUELES

Musichall POMPEIA

Temple de la Alegria. Telèfon, 2.458.—Tots els dies, Grans Concerts. Èxit de les DIVERTIDES REVISTES escrites expressament per dit local. Després del espectacle SOUPER TANGO.

Entrada lliure. Butaques gratis.

Moulin Rouge

Vila Vella, 93 i 95. Telèfon, 4.348.

Tots els dies, tarda i nit, grans Concerts. Entrada lliure. Butaques gratis.

ROYAL CONCERT MUSIC-HALL.

Marqués del Duero, 106, davant Teatre Comtal. Grans Concerts tots els dies, tarda i nit, per una important «Companyia de Varietés».

Gran Café Català

SOCIETAT CABO PALOS, Rambla Santa Mònica, 6. Tots els dies grans balls servits per ELEGANTS CAMBRERES

Societat Patria Chica

Barbàr 10 bis Tarda alt grans concerts

Gran Imperi

Ronda Sant Pau, 34 i 36. Telèfon, 4.584.

Tots els dies, tarda i nit, grans Concerts.

MONTE CARLO

Assalt, 26. Telèfon, 4.317.

Tots els dies, tarda i nit, grans Concerts

Ideal Room

Assalt, 10, Salón Rojo.

La Bona Sombra

Ginjol, 3. Grans Concerts.

Aleazar Espanyol

Unió, 7. Grans concerts

Gran Café de Novetats

Societat Anònima Comercial. GRAN

SALA DE BILLARS. Telèfon, 108.

Cafè AUSTRALIA

Ronda Sant Antoni. Billars. Gratuïts.

LA Cíbele

Mendizábal, 11. Grans Concerts i Balls, tarda i nit.

APOLLO

Marquès del Duero, 57. Grans Balls, tarda i nit.

MARUKA

Unió, 12. Saló Tanga.

Bosque PALERMO

Balmes, can'onada Aragó. Balls i concerts, tarda i nit.

LA BOMBILLA

Sant Pau, 75. Grans Balls, tarda i nit.

La Suerte Loea

Estrella, 2. Grans Concerts i Balls, tarda i nit.

Gran Taberin MOZITZ

Sepúlveda, 183. Grans balls, tarda i nit.

Cinematògraf

Gransaló cine Doré

Avui, dimecres, tarda i nit, grandioses sessions de cine i varietés, present-hi part interessants atraccions como son:

Èxit de la equilibrista ANA LIVER.

Èxit de la dançatriu LA VALERITO.

WERTS AND PARTNER, notables acrobates excentrics dans en el seu gènere. Ovacions sempre a la simpàtica i genial cançonetista

LA GOYITA

Demà, dijous, selectes sessions en honor i despedida de la notable cançonetista

LA GOYITA

Avui, últim dia de la grandiosa pel·lícula

EL COCHE NUMERO 13

(primera jornada).

Dijous, EL COCHE N.º 13 (2.ª jornada).

Es despatxen localitats numerades, sens augment de preu, per a tota la setmana, a les mateixes taquilles del cine des de les onze del matí.—Telèfon, 514, A.

Varies

FRONTO COMTAL

Avui, a les quatre.

Rojos: CECILIO I LARRINAGA

Blaus: GABRIEL i petit ABANDO.

CICLES

SANROMA

El més calido i lleuger

Telèfon 1420

Balmes 62

BARCELONA

LAS MARAVILLAS DE ESPAÑA

acaba de publicar los álbumes 6.º y 7.º, titulados

La Coruña y su provincia.

Castilla la Vieja y Extremadura.

PRECIO DE CADA ÁLBUM

En Madrid, 3 pesetas. En provincias, 3,50 pesetas.

En todas las librerías y en la Casa Editorial Bailly-Baillière. Núñez de Balboa, 21 y Plaza de Santa Ana, 11, Madrid.

Almanaque Bailly-Baillière

ENCICLOPEDIA POPULAR ILUSTRADA PARA 1917

500 páginas de texto.

REGALO DE 1.000 décimos de la Lotería de 3 pesetas cada uno.

En rústica, 1,50 pesetas. Encuadernado, 2 pesetas.

En Provincias, 0,50 más para gastos de franqueo y certificado.

Palau de Mobles

Es un error no visitar aquest grandios magatzem de mobles abans de comprar. Es el que ven un 10 per 100 més barat que tots els que anuncian aquestes descomptes tan grans. Aquesta casa té una gran fabrica, i per això no hi pot haver competencies. Visiteu el

Palau de Mobles

i os convencereu.

ARBAU. 3. ARIBAU. 3

Aparells parlants

disco i rollos suavis

COMPA, CANVI I LLOGUER

NEW-PHONO-Ample, 35, Barcelona

la cursa Plaça Trilla, núm. 4, Gracia

Ebanisteria 'GIRALT'

CASA FUNDADA EN 1880

Gran assortit de mobles de tots estils i dibuixos originals i exclusius de la casa

Projectes i presupuestos de moblatge

decoració de habitacions absolutament

GRATIS

Unica casa que garantitza els seus mobles,

per temps indefinit

EXPOSICIO I DESPATX: Canuda, 16

TELEFON 1278